

Overbevisning er urigtige. Det ærede Medlem sagde først, at det fremgik af det lukkede Mødes Forhandlinger, at man ikke *kan* optage Forhandlinger med Norge paa ny om denne Traktat og om Klargørelse af de Uklarheder, der i er den. Det er efter min Mening ikke rigtigt. Det er muligt, at det vil vise sig her i Dag, at det danske Folketing ikke *vil*, at der skal optages nye Forhandlinger; det er ogsaa muligt, at det norske Storting ikke *vil* have nye Forhandlinger; men alt dette er en Villiessag; der er ikke noget i Vejen for, at man *kan* gøre det, og saaledes som Sagen foreligger for os i Dag, ved vi netop her efter det lukkede Møde, at det *kan* gøres, thi der er ingen Tidsfrist, inden hvilken vi skal skaffe en Vedtagelse af den foreliggende Traktat. Det er netop, i stærk Modstrid med, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, saaledes, at man *kan* gaa til en saadan Forhandling, hvis der fra begge Sider er god Villie dertil.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard satte saa Ministeriet en Opgave — han ved nok, hvad han gør, naar han stiller Ministeriet den Opgave. Det var den Opgave at fastsætte Grænsen for Angmagssalik-Distriktet Syd paa saaledes, at man ikke gav Anledning til nogen Strid med Norge, men paa den anden Side ikke svigtede Eskimoernes Interesser paa noget Punkt. At fastsætte denne Grænse saaledes, det er Cirkulens Kvadratur, og jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard smiler lunt i Skægget, naar han stiller det høje Ministerium en saadan Opgave.

Til selve Forslaget til en Dagsorden skal jeg sige, at det gaar jo kun ud paa, at man skulde søge rettet een Uklarhed og Ubestemthed i Traktaten. Der er andre; jeg har nævnt saadanne andre i Dag i det lukkede Møde; jeg kan eksempelvis nævne, hvorledes Beskyttelsesbestemmelserne for Eskimoerne Nord for Lindenowfjorden skal være. Saadant og andet kunde vel optages til fornyet Forhandling, naar i det hele taget en Forhandling kom i Stand, og jeg kan derfor stemme for og anbefale mine Meningsfæller at stemme for dette Forslag til en Dagsorden.

Statsministeren (Starming): Jeg er ganske enig med Udenrigsministeren, som paa saavel Ministeriets som mit Partis Vegne har givet Udtryk for den Opfattelse, der hersker med Hensyn til den foreliggende Dagsorden, og naar jeg har bedt om Ordet, er det blot for at sige et Par Ord som tidligere Medlem af den Delegation, der har deltaaget i Forhandlingerne med den norske

Delegation, og for i denne Egenskab at give Udtryk for min Forundring over, at et Medlem af Delegationen har ment at burde stille dette Forslag til Dagsorden og give Udtryk for en Tvivl, som han i bedste Fald selv har været med til at skabe. Thi det er jo Sagen, at naar det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott her i Dag for et Øjeblik siden talte om, at Formuleringen er taaget, saa er det det ærede Medlem, der har Æren for denne taagede Formulering lige saa vel som de andre tre Medlemmer paa dansk Side.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem i Dag sagde, at Bebyggelsen i Angmagssalik-Distriktet er af en Karakter, som man under Forhandlingerne neppe kan siges at have været fuldt kendt med, at der findes enkelte Huse eller Udsteder; hvad man nu vil kalde dem, fjernt fra den egentlige Koloni; men ogsaa det har vi dog erfaret, at denne Bebyggelse er af en saadan Karakter, at den aldeles ikke har nogen Nødvendighed for at opretholdes over dette 60 eller 80 Mil store Omraade. Det kan altsaa særdeles vel lade sig gøre for den grønlandske Styrelse at indrette denne Koloni mindre urimeligt, om jeg saa maa sige, end Bebyggelsen synes at have formet sig under de frie og primitive Forhold, som i det hele hersker paa dette Omraade, og deraf følger, at det særdeles vel lader sig gøre at fyldestgøre de Ønsker, som er udtrykt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard for lidt siden: at tage alt muligt og alt skyldigt Hensyn til Beskyttelsen af Eskimoerne og samtidig at tage alt muligt og fornødent Hensyn til den anden Part i Overenskomstforholdet.

At der kunde opstaa Tvivl om et eller andet Punkt i Overenskomsten under dens 20-aarige Bestaaen, har aldrig været tvivlsomt for mig som Medlem af Delegationen og vistnok heller ikke for andre. Jeg forbavses derfor over, at det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott først nu kommer i Tanker om, at der maaske kunde blive Tvivl og Nødvendighed for Mægling eller Voldgift paa et eller andet Omraade. Det har man ikke været blind for, da Forhandlingerne foregik, og netop fordi disse Muligheder forelaa, er der i selve Overenskomsten indsat Bestemmelser om, hvorledes eventuel Strid skal kunne afgøres. Hvis man ikke havde tænkt sig den Mulighed, at der kunde opstaa saadanne Uoverensstemmelser, havde den Paragraf jo været uforuden. Vi har meget vel tænkt os, at denne Mulighed kunde opstaa, men hvad paa den anden Side angaar denne Kyststrækning — hvor det jo, navnlig saaledes som det er